

Harriëtte in Frankrijk

*geloof, hoop en liefde
voor Franse tieners*

nr. 12 - juli 2017

In deze nieuwsbrief

- Catechese le mas d'azil
- Licht onder een donkere brug
- Synode Unepref
- Collega Joël op bezoek in Nederland
- Jongerenweekend Bordeaux
- en meer....

Contact Harriëtte

adres

5, Bvd du Docteur Schweitzer
Résidence Giono
Bâtiment B; nr 11
13090 Aix-en-Provence
France

e-mail

hsmit.ere@gmail.com

website

www.harriettesmit.com

Uitzendende gemeente:

Protestantse Kerk Gouda

Deelgenoten gemeenten:

Hervormde gemeenten: Leerdam,
Ebenhaëzer te Amstelveen, Elburg
(wijk 3), Gorinchem (wijk 3),
Benthuizen, Gouderak, Ridderkerk-
Drievliet-Oostendam, Bolnes en
Goudriaan-Ottoland

Thuisfrontcommissie

Louis Rustenhoven (voorzitter),
Jacoline van de Sande, Gerard
Bijkerk, Henrika Lefevre, Elise
Louisse en Jan van Eeden
Petersman

Contact TFC

tfc@harriettesmit.com

Beste mensen,

Een hartelijke groet vanuit een warm en zonovergoten Aix-en-Provence. Er ligt weer een mooie periode van allerlei activiteiten en ontmoetingen achter me. Goed om u daarvan te delen! Genoten van mooie Nederlanders die zomaar langs kwamen, waaronder ook familie: nichtje Rinske, neven Lenno en John, als ook mijn moeder! Erg leuk om concreet te kunnen delen van mijn leef-en werkomgeving. Dank voor alle mooie tekeningen, lieve brieven en kaarten die hier regelmatig in m'n brievenbus verschijnen. Die trouwe verbondenheid en steun doet me goed!

Veel leesplezier toegewenst!

Catechese le mas d'azil

'Harriëtte, kom! We willen je iets laten zien!' Enthousiast renden Jonathan, Elise en Theo voor me uit de pastorie tuin in. Even later stonden we bij een hoop aarde met grote korenhalmen. 'Ze zijn groot geworden hè?!' Met Advent had ik met hen op een schoteltje met watten graankorrels gezaaid, een traditie in Frankrijk ivm met Sainte Barbe: tot bloei gekomen graankorrels brengen geluk. Na kerst hebben ze de kleine graansprietten in de tuin geplant en iedere week van water voorzien. Nu stonden er al heuse graanhalmen. Met trots lieten ze me hun resultaat zien. Mooi hoe dit iedere week onderdeel is geworden van hun catechese les. We waren al even begonnen met de catechisatie les, toen Hugo samen met z'n zus binnenstapte. Hij gooide z'n tas in de hoek en ging zitten met een diepe zucht. Z'n gezicht sprak boekdelen: hij had absoluut geen zin vandaag! Toen catecheet Chantal met de groep in gesprek ging over het bijbelverhaal van die dag zei Hugo luid en duidelijk: 'Die verhalen gaan nergens over!' Even later tijdens de verwerking ging ik naast Hugo zitten die wat zat te krassen op z'n blad. 'Ik ben moe en ik heb geen zin!' Een tijdje bleef hij mokkend zitten krassen. Totdat hij me zijn schrijfblok toeschoof en vol trots z'n strak getekende Starwarsfiguren presenteerde. Een jongen met tekentalent dus! 'Weet u, 's nachts slaap ik slecht...vaak ben ik bang...een soort oorlog in mijn hoofd...ik bid dan dat God me helpt...meestal helpt dat. Heeft u dat ook wel eens? Ondertussen startte hij met een tekening voor de dominee en hadden we een mooi StarWars-God-gesprek. Thuis bleek het niet altijd fijn. Aandacht en een luisterend oor deden hem goed. Hij ging anders weg, een glimlach op z'n gezicht: 'Merci Madame, à bientôt!' Mooi om in deze gemeente regelmatig een concrete ondersteuning te mogen bieden aan de catecheet en haar te helpen in het omgaan met diversiteit qua kinderen en lesstof.

Licht onder een donkere brug

Tijdens een bezoek aan Bordeaux nog even gedag gezegd onder de brug. Miki met z'n witte baard zat nog op z'n vertrouwde plek en Thierry dronk z'n traditionele biertje. Dit keer was er een nieuweling: Clémence. Een hartelijke boom van een gast. Hij hielp me spontaan met m'n spullen naar de auto te brengen. Bij het teruglopen deelde hij onverwachts dat hij zich in de 'couloir de la mort' bevond (tunnel van de dood). En toen ik doorvroeg deelde hij dat hij erg ziek was, tumor in z'n hoofd, opgegeven. Pfff... daar stond ik dan op de parkeerplaats onder de brug met een grote gast in tranen. Hij liep weg: 'ik wil niet dat m'n vrienden m'n tranen zien!' Die ruimte gaf ik hem, en wachtte op het moment dat hij terug zou komen. Toen hij terug kwam zei hij een beetje fel: 'Waarom sta je hier nog?' Dat wist ik zelf ook niet zo goed, iets in me weerhield me ervan om terug naar de kerk te lopen. En gaf als antwoord: 'Omdat je het waard bent om gehoord te worden!' Ik gaf terug dat ik het heftig vond wat hij deelde en vroeg of ik voor hem mocht bidden. Dat kort en met weinig woorden gedaan! Clémence huilde, maar anders dan ervoor; rustiger. 'Merci madame.' 'Non, merci à Dieu!' zei ik. Geraakt liep ik terug naar de kerk, even een korte interventie van Boven. Deze meeting had slechts 10 minuten geduurd, maar ik voelde dat m'n hart klopte voor deze verworpen gasten onder de brug en hoop van harte dat Clémence de vrede van z'n hart vindt, voordat z'n leven voorbij is. Een bijzondere plek die brug daar in Bordeaux; zo donker soms, maar daarom schittert het Licht des te meer als het schijnt.

Werkvakantie Bethanie

In de meivakantie heb ik opnieuw opgetrokken met een enthousiaste groep Nederlandse jongeren, die via Stichting Dienstverlening Jongeren Wereldwijd (DJW) de handen uit de mouwen hebben gestoken op vakantie centrum Béthanie. Mooi hoe jongelui hun tijd vrij maken om de ander te dienen!

Collega Joël op bezoek in Nederland

In maart ben ik op uitnodiging van team GZB-Wereldwijd-jongerenwerk een paar dagen met m'n Franse collega Joël in Nederland geweest. Het was waardevol om dit keer samen te kunnen delen van de Franse context van het jeugdwerk, Nederlandse collegae te kunnen bevragen en uitwisselen van jeugdwerk-ervaringen. Inspirerend en verrijkend! Mooie ontmoetingen met oa de HGJB, Goudse jongerenwerkers STEP en The Shelter. Verder mocht een bezoek aan Amsterdam en de Goudse St Jan natuurlijk niet ontbreken. En heeft Joël Hollandse lekkernijen geproefd: Goudse stroomwafel, Goudse kaas, bitterballen en de haring! Ook heeft hij de Hollandse gastvrijheid mogen genieten door te zijn gelogeed bij een Goudse familie. Erg leuk om zo even samen op te kunnen trekken in 'mijn' context.

Synode Unepref

Half mei vond de nationale synode plaats van de Unepref-kerken waarvoor ik werkzaam ben. Samen met collega Joël Landes hebben we de zorg rondom de jeugd van onze kerken gedeeld. In 7 van de 45 kerken is geen jeugd meer aanwezig in de leeftijd van 0-12 jaar. In het totaal van onze kerken is het aantal tieners (11-14 jaar) nog maar 2%! Een doelgroep die we gelukkig nog wel tegenkomen op onze landelijke en regionale activiteiten, enthousiast zijn om hun geloof te leven, zich willen inzetten voor de ander, maar in de kerk op dit moment niet hun plek vinden. Een uitdaging voor de kerk dus! De vraag is daarbij niet waarom ze niet meer zichtbaar aanwezig zijn in onze kerk, maar welke plaats geven we de jeugd in de kerk! Komende tijd zullen we ons toespitsen op die vraag binnen onze toerusting en vorming in de gemeentes die we bezoeken!

Met taaldocente op stap

Een taal eigen maken vraagt om continuïteit, daarom heb ik ook in Aix weer wekelijks 1,5 uur taalles genomen. Iedere woensdagmorgen ontmoet ik docent Chantal in cafe 'book-in-bar'. Naast taalverdieping leert ze me ook de omgangscultuur van't Zuiden beter kennen (die toch echt een andere is dan die van het zuidwesten) en geeft ze me regelmatig culturele tips. Dat was de afgelopen tijd erg helpend in het mij meer thuis weten in de Provence. Bijzonder dankbaar hoe dit les-contact lijkt uit te groeien naar vriendschap. Afgelopen Pinkstermaandag werd ik door Chantal en haar man uitgenodigd voor een dag naar Marseille. De stad waar zij in opgegroeid zijn. Betere gidsen kon ik me niet permitteren. Een prachtige dag vol van ontmoeting en cultuur proeverij.

Buurmeisjes

'Coucouuu Tààààteeeee!' klinkt er met veel enthousiasme over de parkeerplaats! Melinda (5) en Stella (3) staan hard te schreeuwen vanaf hun balkon richting mijn balkon! En even later sta ik hard zwaaiend op het balkon! Hun koppies glimmen! We wisselen wat zinnen uit, nog een zwaai en een groet en dan gaan ze weer naar binnen! Een wekelijks ritueel wat me plezier geeft! Twee lieve buurmeisjes, van wie al hun familie in Algerije woont en voor wie ik een concrete Franse 'tatie' (=tante) mag zijn. Vorige week waren ze op de parkeerplaats aan het spelen en belde hun moeder of 'tatie' tijd en zin had om buiten te spelen. Even later heerlijk met de twee meiden bellen geblazen en ondertussen bijgepraat met hun moeder. Waardevolle spontane buurtconnecties!

Volharden

Zomaar een zondagmorgen in Rieubach, één van de gemeentes waar Bernard Bordes predikant is. In alle vroegte wordt door een gemeentelid alles in gereedheid gebracht voor het Avondmaal, bloemen worden gebracht, de dominee luidt met aandacht de kerkklok. Even later zit de kerkzaal vol met trouwe gemeenteleden die vreugdevol de eerste liederen inzetten. Een mooie dienst van bemoediging en verbondenheid. Een preek over 'maak je geen zorgen over de dag van morgen....' Niet gemakkelijk gezien de zorgen van deze opa's en oma's over hun kinderen en kleinkinderen voor wie geloven soms al lang passé is en ze de kerk kleiner zien worden. Toch volharden ze in gebed, het breken van het brood...en zingen ze voluit ' ik vertrouw op U'.

Jongerenweekend Bordeaux

Afgelopen februari vond in Bordeaux voor het eerst het regio weekend EssenCiel plaats met ruim 40 jongeren! Bijzonder om op deze concrete en positieve wijze samen te werken met Bordeaux en te zien hoe een 'project' als deze samenbindt en een mooi resultaat oplevert. Tijdens m'n tijd in Bordeaux kwam dit maar niet van de grond en dankbaar dat het vanuit m'n landelijke positie nu wel mogelijk is geworden! Het was fijn om de gemeenteleden weer te ontmoeten, voelde weer als een beetje thuiskomen. De gemeente van Bordeaux groeit. Eind juni zijn er een aantal mensen gedoopt. God gaat door met het bouwen van Zijn gemeente in Bordeaux!

Bezoek Franse kerkdienst deze zomer

Tijdens uw vakantie in Frankrijk bent u op zondag van harte welkom in de protestantse kerken. Laat de taal geen barrière zijn en bemoedig de Franse christenen met uw aanwezigheid. Dat zal zeker gewaardeerd worden en u een unieke ervaring opleveren! Zie voor kerkdiensten: <https://eglisedansmaville.com/>

Danken voor:

- Het landelijke jeugdwerk dat steeds meer vorm en structuur krijgt en vrucht begint te dragen!
- De verschillende landelijke jongerenactiviteiten die geweest zijn, waarin we de kans hebben gehad om te investeren in jonge levens!
- De mogelijkheid die er was om m'n moeder te verwelkomen in Aix! Erg leuk om haar te laten zien en beleven waar ik woon en werk.

Bidden voor:

- Alex (10) uit Bordeaux die uit huis is geplaatst. Bidt dat hij zich niet zo alleen voelt, en dat hij spoedig toestemming krijgt om z'n vader en oma weer te mogen zien.
- Voor Clémence onder de brug in Bordeaux. Dat z'n ziekte draagbaar wordt en hij rust vindt in z'n hart welke kant z'n leven ook op zal gaan.
- Voor Frankrijk; voor rust en veiligheid komende zomer periode. Om wijsheid voor haar nieuw gekozen president en regering; dat ze dit immense land op juiste wijze zal weten te regeren.

COLOFON

Harriëtte Smit is in februari 2011 door de GZB vanuit de Hervormde gemeente te Gouda uitgezonden naar Frankrijk. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meelevens en gebed! U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken op IBAN: **NL91INGB 0690 7624 45 o.v.v. 'Harriëtte Smit'**. We zijn dankbaar voor uw onmisbare steun, zodat het werk kan voortgaan en zelfs kan groeien.

Adreswijzigingen en informatie:

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen | T 0343-512444 | E info@gzb.nl | www.gzb.nl

Wanneer u deze nieuwsbrief niet wenst te ontvangen kunt u zich afmelden op bovenstaand (e-mail) adres.

Tot slot

Een wind van barmhartigheid laten waaien

Het gaat z'n goede gangetje in Aix. Ik raak steeds meer gesetteld in de flat en wijk waar ik woon. Buren contacten verdiepen zich en regelmatig wordt er over en weer samen met elkaar gegeten of het glas geheven om het leven te vieren. Ik geniet van de dynamische multiculti wijk: de kleine Marokkaanse buurtwinkel waar Ibrahim altijd even zwaait als ik voorbij fiets; de wekelijkse markt waar ik de ware wijkbevolking ontmoet en ik assertief leer te zijn om niet m'n plaats te verliezen in de wachtrij en ik m'n tas stevig moet vasthouden om niet beroofd te worden; m'n buurtbakker die mij het laatste nieuws uit de wijk meedeelt en de gefrustreerde-bijna-met-pensioen-gaande kassière in de Super U, die ik middels een kort aandachts-praatje weer een glimlach op haar gezicht tover. Een wijk die haar problematieken kent: criminaliteit, een gesloten moskee vanwege radicalisering, burenruzies die hoorbaar zijn en soms slecht aflopen. Een diversiteit aan mensen die ongemerkt onderdeel zijn geworden van mijn dagelijks leven hier in Aix en van wie ik ben gaan houden.

Mensen met verscheurde harten, harten die versteend zijn en soms opeens exploderen, maar ook mensen met harten van goud. De rapper Soprano uit Marseille zingt in z'n nieuwste clip over dit hartenleed en stelt de vraag: 'Où est le coeurdonnier', waar is de hartenmaker in deze wereld die lijdt? Ieder mens is uiteindelijk op zoek naar een luisterend oor; iemand die de tijd voor je neemt en bij wie je je hart mag luchten. Een mooie uitdaging voor een ieder van ons en in het bijzonder voor de kerk om 'coeurdonnier' te zijn. De mensen op te zoeken op de plekken waar ze wonen, waar ze lijden, waar ze hopen. Zijn we voor mensen die gebukt gaan onder gebrek aan aandacht en beweging een ruimte waar ze op adem kunnen komen omdat er een wind van barmhartigheid waait? Een plek waar genade stroomt? Ben ik, ben jij, is de kerk zo'n oase van barmhartigheid?

Het bezoek van m'n moeder bijvoorbeeld hier in Aix was zowel voor mij als voor m'n burens een 'wind van barmhartigheid' die waaide door onze flat. Wat was het een voorrecht om haar hier te ontvangen, even te mogen zorgen, m'n leven te delen en samen de mooie omgeving te verkennen. Bijzonder om te zien hoe ze met haar 'zijn' en 'wie ze is' de harten van m'n burens veroverd heeft, een taalbarrière wegviel en ik dankzij haar letterlijk bij de ander ben binnen gekomen!

Het veranderde Frankrijk met z'n nieuwe president en regering, de zorgen en uitdagingen die dat met zich meebrengt, roept om barmhartigheid! Dat zie en merk ik concreet in de ontmoeting met de jongeren. Ze verlangen naar een 'coeurdonnier', iemand die hen welkom heet, omarmt en heling schenkt. Door het delen van het Evangelie ontmoeten ze Gods barmhartigheid voor mensen. Dat motiveert me om juist in dit land voor deze kwetsbare doelgroep jeugd een oase te zijn waar ze de wind van barmhartigheid mogen opademen en de ware 'Hartenmaker' kunnen ontmoeten!

In verbondenheid,
Harriëtte Smit